

foc i lloc

Llum intermitent

Microtalls, aquí pau i després Gloria

DELFI **ROCA**

“Anem de bòlit. Avui no parem de treure gent dels ascensors”, va dir l’operari que venia a engeggar el muntacàrregues. Poc després un electricista va comentar amoïnat que “el telèfon no para. Hem de prioritzar entre els clients que poden esperar i els que no. Però tots tenen pressa. És una merda el que està passant”. Comerços, oficines, indústries i habitatges van haver de suportar les conseqüències dels microtalls mentre la borrasca Gloria donava les darreres fuetades a la veïna Catalunya. Nosaltres, dependents del subministrament elèctric dels veïns, també vam patir les conseqüències. Veient com som de fràgils, cal donar més impuls a la producció elèctrica pròpia, mitjançant les renovables, per no dependre dels veïns. És una qüestió estratègica. Perquè quan aquests les passin magres, per molts contractes signats, serem els últims a qui atendran.

La borrasca Gloria ens ha mostrat que cal prendre mesures anticipatòries. Que el clima ha canviat. Que els fenòmens meteorològics extrems aniran en augment. Si més no, és el que diuen els estudis seriosos, els que no cauen en el tremendisme apocalíptic. Així ho afirma, per exemple, el popular meteoròleg Alfred Ro-

dríguez Picó a *La Vanguardia*: “Els fenòmens greus, siguin onades de calor, inundacions o sequeres, seran més potents i més freqüents i que, per descomptat, tindran intercalades temporades d’estabilitat.”

Seria assenyat, doncs, aprofitar aquestes temporades d’estabilitat per pensar i replantejar profundament quina és la nostra relació amb la Natura. Com li afecta la nostra activitat, la nostra economia, el nostre ritme de vida. Recordant que som part de la biosfera, i que aquesta ens sustenta.

Ha arribat el moment d’assumir que els humans formem part d’un tot, per tal de posar en pràctica la nova cultura regenerativa. Es pot fer i sabem com fer-ho, malgrat que impliqui algunes incomoditats individuals. Podem deixar de danyar l’entorn natural i aprendre a funcionar com ell. A pensar com un sistema viu, complet. Bill Reed, tota una autoritat en planificació regenerativa, diu que “la sostenibilitat és una progressió cap a la consciència funcional que totes les coses estan connectades; que els sistemes comercials, de construcció, socials, ecològics i naturals en realitat són un sol sistema integrat de relacions; que aquests sistemes són coparticipants en l’evolució de la vida”. Amén!